

in tolažijo, če kričijo po tej ali uni postavi, s katero jim pa ministri ne morejo vstreči. Če ministri čutijo, da se liberalcem to ali uno ne sme po njihovi volji spolniti, ali če se preslabe čutijo, da bi jim storili, česar zahtevajo, ali če nimajo poguma, da bi jim kar naravnost rekli: „to ne gre“, pomagajo si s tem, da izburjenim liberalcem in radikalcem vržejo kos cerkve, kakga škofa, ki se strogo obnaša po papeževi zapovedi, ali nekoliko menihov in nun ali pa celo čedo vernih katoličanov v žrelo. Na ta plen planijo potem liberalci z veselim vriskom in postanejo tihi, kakor tiger v menažeriji, ko mu je lastnik njegov kos mesa v žrelo vrgel, — ministri pa potem v svetoskih rečeh delajo in gospodarijo, kakor jim drago. „Reform“.

Slovstvene stvari.

Kraynska dužella

želly tudi svoj dikičionarjum imeti. *)

Lubički teh Modric! katire sem rodila,
 Katire marnu sem jest z wello sladnostjo
 Dojila, ktire sem s trudno roko redila,
 Zredila tudi gor ne z nižejši častjo;
 Katiri ste mi vi moje sejnce oboyli
 S častitem Lorbarjam, katiri ste me vi
 Tem drugem materam že vso enako strili:
 Katiri vzdigneli ste me verh te časty,
 Vam hvalla bod' zatu; al še letu mi strite:
 Za kar vam želle jest moje na znanje dam,
 En' Besedniše vi mi marnu skup zložite,
 De tega nimam jest, tu je še mene sram.
 Vi bodite možji! vi mujo si vzamite.
 Stopite urnu skup, ter pomenite se;
 To pravopisnost berž med sabo vi sklenite,
 V ti mor'te narpoprej vi zastopiti se.
 Vam je moj jezik znan; znane njega lastnuste,
 Znanu wogatstvu tud njegovih besedy:
 Znan njega glas, znane vam so njega skrivnuste,
 Znani, de njemu cel beračit' treba ni.
 Skažite, de on neč po ptujem nazdihuje,
 De Nemc krivičnu ga z' en'ga tatu dolžy,
 Ter, de navrednu on se njemu posmehuje,
 Ke z' en'ga revneka nasramnu ga deržy.
 Zadosti on ima sam v svojih koreninah,
 De vse, kar treba je, zamore zreč' lohku,
 Obilnu najde on vse sam v svojih lastninah,
 Kar dosehmalo smo deržali za težku.
 Sem marnost! Sem us trud Synovi! obbernite,
 Tukej obilnu se svity Kraynsku zlatú:
 Tukej zaloge si vi le samú koplite,
 Tukej vi najdete vse vam lubu blagu.
 Tu je, kar vošem jest, de b' vi si skupzbiralli
 Tu, po katirem jest goreča hrepenim.
 Tu! iz koga de vi be mi Krono zvezalli:
 Tu! po katirem jest želne roke mollim.
 Synovi! Mate sem, Mater obwogatiti
 Nekar o! nej nabo vaš put vam pregrenak.
 Synovi! Mate sem, Mater častito striti
 Nekar o! nej nabo vaš trud vam pretežak.

*) Ta pesem se nahaja od besede do besede v „Pisanicah od lepeh Umetnost“ l. 1779. Kar je želela tedaj dežela Kranjska, želi sedaj vsa Slovenija že petnajst let. P. Marka Pohlin je spolnil tedaj deželi Kranjski želje l. 1782; kedaj, kedaj spolni vsej Sloveniji vsled A. A. Wolfve oporoke želje prečastno knezoškofijstvo?!

Stopite skup, ter si naspruti pomagajte,
 Začetek je težak, tu dellu bo lohku;
 Stopite skup, ter le blagu si powoj'vajte,
 O vam je, more bit', tud tu še pretežku?

Mnogovrstne novice.

* *Sultan ves v železu.* Iz Carigrada se poroča časniku „N. A. Z.“, da sultana ni nikjer videti. Iz straha, da ne bi zgorel v svoji palači, si je dal popolnoma železno sobo napraviti; njene stene so vse s železom nabite; tudi hišna oprava je vsa železna in posteljo ima v železni omari. Ljudstvu se malokaterikrat pokaže in takrat zelo previdno, da bi se mu kaj ne zgodilo. — Sliši se tudi, da Turki nameravajo zeleno zastavo preroka Mahomeda povzdigniti, kar je znamenje, da je Turška vera v silni nevarnosti. Ona je klic, da ves Turški rod mora po orožji seči; nadejajo se, da se na to znamenje iz Azijatske in Evropejske Turčije zbere nad 1 milijon bojnikov. Mohamedova zastava je zavita v 40 svilnih zavitkih; kedar se razvije, nosijo jo na dolgem drogu, na vrhu je okrogla, zaznamovana s polumesecem; 12 zlatih vrvic visi od nje, katere drže viši Turški popi. Turki mislijo, da, vsi neverniki oslepé, ko to zastavo vidijo, katero za tako sveto imajo, da vsak Turek jo brani s svojim življenjem.

* *Čemu je mrtev človek še dober?* Časniku „Pays“ naznanjajo iz Filadelfije sledečo čudno novico: Neki Mahrenholz je nedavno odprl kožarnico v Wašingtonu (v severni Ameriki) za človeške kože in ker jako dobro plačuje te kože, se je našlo mnogo „zvestih“ udov in „dobrih“ sinov, ki mu prodajajo ostanke svojih mož in očetov! Gosp. Mahrenholz je v razstavo Filadelfijsko poslal par čevljev iz človeške kože. Trdi se, da je človeška koža zavoljo leska in gibčnosti najpripravniša za obutev. Neki drug Amerikanec pa name-rava kožne odpadke, ki jih kožar ne more več rabiti za čevlje, porabiti za plin (gaz).

* *Piva se je leta 1874 skuhalo na Štajarskem* 1 milijon 85.599 veder, od katerega se je odrajtalo 1 milijon 413.065 gold., — na Koroškem 204.202 veder z vžitnim davkom 344.915 gold., — na Kranjskem pa 94.795 veder, od katerega se je plačalo 125.449 gld. vžitnega davka. Davkarije po tem takem pač veliko piva povžijejo!

Zabavno berilo.

Iz sodnijskega življenja.

Po spominu skušenega starega pravnika.

Spisuje Jakob Aléšovec.

V.

Mati ga izdá.

(Dalje.)

Za njim pokličem mater njegovo. Nji se še bolj pozná trpljenje noči.

„Vi ste vdova Dolarjeva?“ pričnem izpraševanje.

„Sem. Pa zakaj ste me sèm prignali, mene, pošteno žensko, ki ni imela nikdar še s kazensko sodnijo opraviti?“

„Vi ste mati barona Kronberga?“

„Bog varuj! Še poznala ga nisem do včeraj. Kako bom jaz mati barona?“

„Čemu ste se sinoči z njim na tako skritem kraju sešli?“